

„Kacsints össze Sors ezzel a vén világgal,
Ringatva láttass fényt, lélekkel, szívvel.
Gyönyörre lehessen minden illat árja,
Szivárvány ragyogjon érző kezével.”

/Papp József: Bot helyett/

FEHÉR BOT NAPJA

A látássérültek Észak-alföldi Regionális Egyesülete, a Biharkeresztes kistérségi körzeti csoport Koszorus Tünde csoportvezető szervezésében a „Fehér Bot napja” alkalmából programsorozatot hirdetett meg. A megnyitóra 2008. október 16-án (csütörtökön) 10 órától került sor a Városi Könyvtárban. Koszorus Tünde kiemelte a rendezvény fontosságát. Néhány órát eltöltve betekintést nyernek a látó emberek is a látásfogytékos emberek mindennapi életébe: tanulásának nehézségeibe, életvitelük akadályaiába. A nyitórendezvényen résztvevő 4.b osztályos tanulók Venyigéné Vad Anikóval együtt megtekinthették a Dr. Kettesy Aladár Vakok Gyengénlátók Iskolájáról készült kisfilmet. Számos prospektus, kiadvány nyújt tájékoztatást a látássérültek világáról.

Dr. Szabó Miklós ügyvéd, a Fehér Bot Alapítvány elnöke a fogyatékosok személyes esélyegyenlőségéért, társadalmi integrációjáért végzett kimagasló munkát. Többek között az Emberi Jogokért Emlékérem tulajdonosa. Alapvető feladatának tartja a látássérültek lakóhelyi rehabilitációjának elősegítését, amelynek szolgálatára létrehozta a Rehabilitációs Központot. E munkát mutatja be a „Látássérültek komplex rehabilitációja a fehér bot alapítványnál.” című kiadvány. Az uniós és hazai támogatással a LEADER program keretében jelenik meg a Hajdúsági Sorstársak – a kiemelkedően közhasznú Fehér Bot Alapítvány lapja „Segítség” címmel tájékoztató készült látó embereknek arról, hogyan nyújtsanak segítséget látássérülteknek. Külön iskolaprogram is készült a vakok és gyengénlátók életének megismertetésére. Az iskola nevelési területének kiemelkedő feladata az esélyegyenlőség biztosítása, a másság elfogadtatása, a toleráns, empatikus magatartás kialakítása. Ezért természetes, hogy elkötelezettséget vállalunk a Koszorus Tünde csoportvezető által ismertett iskolaprogram-tervezetért. A látássérültek társadalmi beilleszkedésének megkönnyítése a látó társadalommal történő kölcsönös megértés elmélyítésével kezdődhet. Kiállítások, előadások szervezése kapcsán megismerhettük élet- és munkakörülményeiket, az általuk végzett hasznos társadalmi tevékenységeket. Az egymás iránti nyitottság és elfogadás elősegítésében nagyon sokat tehetnek az iskolák, a pedagógusok. Már az iskolában szükséges ennek az elfogadásnak, a fogyatékos ember megismerésének előmozdítása. A fogyatékos és ép, azaz a látássérült és látó emberek egymással való kapcsolatának kialakítása, a látássérül-

tek életéről szóló tájékoztatók, gyakorlati példák bemutatása. Az Iskolaprogram keretében az általános iskola vendégei voltak a Dr. Kettesy Aladár Vakok Gyengénlátók Iskolájának diákjai. Az ő iskolájuk kézműves- és rajzsakkörének anyagából segítették elrendezni, berendezni kiállítást a zsebongóban a biharkeresztes látó gyerekek: Kiss Anita, Szabó Fruzsina és Szabó Zoltán 8.b osztályos tanulók. Mohácsi Zoltán 8.b osztályos tanuló pedig a háromnapos kiállítási anyag sértetlenségére vigyázott.

Az ép diákok a Hősök téri épület emeletének Média-termében találkozhattak vak- és gyengénlátó vendégekkel. Kipróbálhatták az ún. vakos segédeszközöket pl. fehérbotot, beszélő számítógépet, pontíró táblát. Megható pillanat volt, amikor a 8. osztályos vak kislány Ági segítette pontírásra látó biharkeresztes kortársát. Judit, az egészségügyi szakközépiskola érettségije előtt álló vak lány nagy szeretettel és ragaszkodással beszélt kutyájáról, s mutatta be a vakvezető Bogit a gyerekeknek. Sok érdekes információt tudhattunk meg arról, mire képes egy vakvezető kutya. Bogi is megtanulta, hogy amikor rajta van a hám, gazdája mellett, kicsit előre haladva, egyenletes tempóban, nem túlerősen húzva „vezessen”. Segíti gazdáját az irányok megtartásában és főként abban, hogy véletlenül semmiképp se lépjenek le a járdáról. Megállással jelzi a le- és fellépőket, a járdaszéleket és a lépcsőket. Megtanulta az irányokat, megtalálja a buszmegállót, helyet keres a buszon. Kikerüli az embereket, az úthibákat és az összes olyan, a járdán lévő akadályt, amik gazdájának nehézséget jelentenének. Megtanulta, hogy néha meg kell tagadnia a kapott parancsot. Utasításra sem megy tovább előre, ha az úton gödör tátong, vagy azt egy kikerülhetetlen akadály zárja el. Judit elmesélte azt is, hogy hűséges vakvezető kutyája csak akkor pihen, ha gazdája leveszi róla a „vörös kereszt” hámot, mert ez azt jelenti számára, hogy befejeződött az aznapi szolgálat. Amikor kora délután a kis mikrobuszba szálltak a gyengénlátó- és vak kis vendégeink elfáradtak, hiszen látó kortársaiknak lelkesen mutatták be az őket segítő eszközök használatát, s nem győztek válaszolni kérdéseikre. Hiszem, hogy ez a program segítette mi diákjainkat abban, hogy fogyatékos embertársaikat megismerve és elfogadva segítő, együttműködő, toleráns, felnőttkorukban is együttérző, mélyen empatikus, másokért felelősséget, áldozatot vállaló személyek legyenek!

Örülünk, hogy otthont adhattunk egy ilyen esélyegyenlőséget kiemelten kezelő programnak! A továbbiakban is szívesen állunk rendelkezésükre, s készségesen támogatjuk a kistérségi körzeti csoportvezető Koszorus Tünde munkáját!

Nagy Zoltánné